

ИЛИЯ БЕШКОВ
ПОСЛЕДНА ШЕГА

chitanka.info

От три дни съм в болницата във Владая. Човек не се връща жив от болница, освен ако случайно или погрешно е попаднал там.

Никаква надежда! Гледат ме внимателно — като непогребан мъртвец. Всичко ми е ясно и известно. Новото е кучешкият лай на владайските псета, коректността на прислугата и естествената добрина на хората. Чистият зимен въздух се носи благодатно над тоя нерадостен и грозничък пейзаж — малко див и осъден на вечна бедност. Между мене и тая природа няма нищо общо.

Аз ще умра тук. Кучешкият лай ще остане — през пролетта и лятото ще се смеси с мирис на чубрица и топъл човешки дъх. Но аз ще бъда съвсем, съвсем далече...

Лекуването ми е едно от шегите на моя живот. Може би най-тъжната.

Не крия, че плача често. Но не мога да определя точно за какво — затова и не бива да бъда обвиняван.

Все пак кучешкият лай и звездите ще останат, а това може да изпълни с утеха едно умиращо сърце.

Владая, 12 януари 1958

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.